

Embedsmændene, saaledes som de var i gamle Dage, men man maa ikke være blind for, at efterhaanden som Forholdene forandrer sig, forandrer Embedsmændene sig ogsaa, Embedsmændene maa følge med. Vi ser jo ogsaa, at ude omkring i Kommunerne har Personer, som har en Embedsmands Virksomhed, efterhaanden forstaaet at tilpasse sig efter Nutidens Krav og har lagt levende kommunalt Initiativ for Dagen. Og det er en given Ting, at i samme Grad, som Bedrifter bliver samfundsmæssige, maa alle de Embedsmænd, der virker i Samfundets Tjeneste, tilpasse sig til den ny Tids Krav, blandt andet tilegne sig Initiativet og forstaa, at de er desto dygtigere som Embedsmænd, jo mere Initiativ de er i Stand til at udfolde.

Dernæst vil jeg vende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange). Det ærede Medlem mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en stor Fejltagelse ved at fortælle, at Dr. Hindhede delte min Opfattelse med Hensyn til det Areal, der var nødvendigt, naar en Familie skulde have en væsentlig Del af sine Livsformødenheder ved Havebrug. Forinden jeg gør Rede for, hvad Dr. Hindhede mener om denne Sag, maa jeg erindre ærede Medlemmer om, at jeg for min Del slet ikke har talt om Vegetarisme, men kun om, at Plantestoffer bør spille en større og større Rolle i den daglige Diæt, at jeg dernæst heller ikke har talt om Husmandsbrug, men om Boligpolitik og hævded, at det maatte være en af vore Bestræbelser at skaffe Folk en Bolig, hvortil der hørte en Have, som kunde give dem en væsentlig Del af deres Livsformødenheder, naturligvis ikke alt sammen, idet jeg for mit Vedkommende ikke tænkte paa Korndyrkning, ikke tænkte paa, at man selv skulde kunne producere Mælk, Smør, Flæsk, end sige Kød; jeg mente altsaa, at man ved intensiv Havedyrkning skulde kunne faa en væsentlig Del af Familiens Livsformødenheder. At Dr. Hindhede delte denne Opfattelse, var jeg kommet til ved et Brev, som jeg engang har faaet fra ham, hvori stod følgende Linier, som jeg maaske maa have Lov til at oplæse: „Der bliver ingen Næringsmangel de første Hundrede Aar, naar vi ikke gaar den dumme Vej at lade Dyrene æde de bedste Produkter og selv æder Dyrene. Deres Udviklings Resultater er uangribelige, særlig da nu, hvor det med Sikkerhed er paavist, at Overtroen paa den dyriske Æggehvite er en Fabel. Mit Maal er: Hver Arbejder eget Hus og egen Jord paa mindst en Skæppe Land til

Have“. Jeg opfattede dette som Vidnesbyrd om, at Dr. Hindhede mente, at der skulde en Skæppe Land til, og det er ud fra det, jeg udtalte mig. Da der blev rejst Tvivl, skrev jeg til Dr. Hindhede og fik Svar fra ham, som jeg maaske maa tillade mig at oplæse, det er ganske kort: „Deres Forespørgsel er ikke saa let at besvare, det beror ganske paa, hvor mange Havesager man vil anvende. Efter mine nyeste Forsøg kan en voksen Mand leve ved f. Eks. 750 Gram Hvidkaal, 250 Gram Gulerødder, 125 Gram Petersillerødder, 250 Gram Purrer, 1200 Gram Kartoffler, 600 Gram Brød pr. Dag, Fedt unødvendigt. Hertil skulde behøves pr. Aar: 650 Kvadratalen til Grøntsager, 900 til Kartoffler og 2,100 til Rug, det bliver ca. 2 Skæpper Land pr. Mand. En Husmand med Kone og fire Børn — det er lig fire voksne Mænd — skulde herefter kunne faa Føde af en Tønde Land. En japansk Familie bruger kun en Fjerdedel, men det er ogsaa langt intensivere Kultur“ — jeg har altid tænkt paa intensiv Kultur: „Tænk vi os hele Landet dyrket paa den Maade, kunde der paa det nu dyrkede Areal, 2,5 Millioner ha, leve 20 Millioner Mennesker, vi bruger kun 14 pCt. af vort dyrkede Areal til Menneskeføde. Herefter skulde bruges henimod 4 Skæpper Land til Kartoffler og Grøntsager til en Familie, men i en Have kan der ved god Kultur avles to Gange saa mange Kartoffler som beregnet, og i Almindelighed vil der vel kun bruges en Fjerdedel af den opførte Mængde, da der spises saa mange andre Fødemidler. En Skæppe Land vil derefter nok omtrent kunne anses for passende til Kartoffler og Grøntsager netto uden Hus, men skal der saa tyve Frugttræer, à 36 Kvadratalen, maa der nok en halv Skæppe Land til“. Det var netop det Resultat, jeg kom til. Dr. Hindhede føjer til: „Der burde helst to Skæpper Land til Hus med Have“.

Det ærede Medlem vil se, at jeg er gaaet ud fra en ganske rigtig Forudsætning, den Gang jeg mente, at Dr. Hindhede delte min Anskuelse om, hvad der kunde faas ud af dette lille Areal ved intensivt Havebrug som Tillæg til den almindelige Diæt, og det vilde selvfølgelig være et umaadeligt Fremskridt, om Samfundet kom ind paa en Boligpolitik, hvorved der blev sikret enhver Familie et saadant Stykke Land, hvorpaa den kunde bygge et Hus.

Det ærede Medlem for Hjørring-Kredsen (Vanggaard) var bange for, at Socialdemokraterne vilde krænke det, han kaldte den hellige og ukrænkelige Ejendomsret ved